

BUON GIORNO MP-LEHDEN LUKIJAT

KUUTIOITA LÄHES 600 JA KYLLÄ KULKEE - ei päitsille

Terve taas! Viimeksi palstaa kirjoitellessa oli meikäläisellä vielä kipeää vähän siellä sun täällä. No onneksi vammat alkaa parantua ja tammikuun alussa pääsin jo tosi toimiin, eli pyörän satulaan.

Haettiin Vennon Esan kanssa Hussen tehtaalta pyörät ja iso pakumersu, jolla suunnattiin nokka kohti Espanjaa ja Los Pacosia. Siellä oli aika paljon crossareita Suomen pakasia paossa ja yksi näistä Pehu Vehkonen.

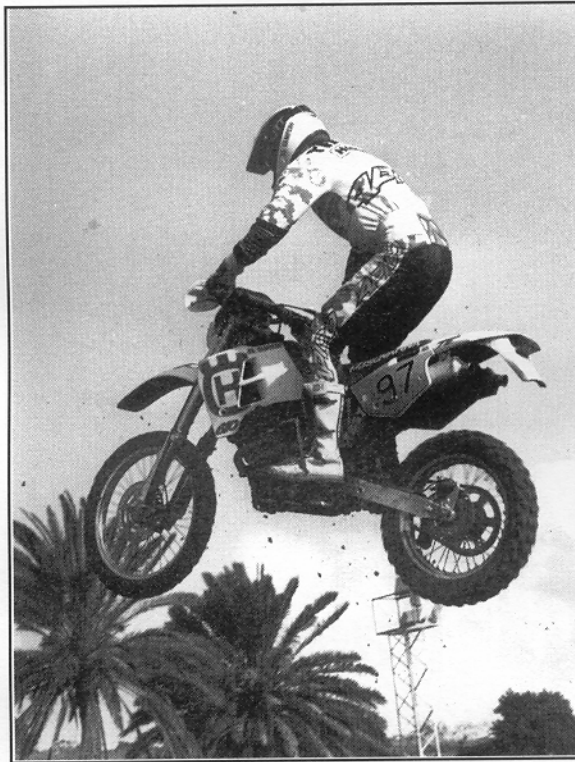
Viime vuonna siellä oli aikamoiset kurakelit, mutta nyt päästiin suurimmaksi osaksi ajamaan kunnollista kovaa rataa. Tämä kausihan on tarkoitus ajaa nelarilla niin MM- kuin Italiankin mestaruuskisat ja Espanjassa pääsin oikeastaan ensimmäistä kertaa kunnolla testaamaan tahtipeliä. Viime kesänähän ajoin sellaisella yhden rantakisankin, mutta varsinaisesti peli ei ollut meikäläisen maun mukaan säädetty.

Nyt mukana ollut pyörä oli vielä lähes vakio-92 mallinen 610 TE, johon heitin ainoastaan jäykemmät etujouset ja sama lääke toimi myös taakse. Kulkua yli viisisatasessa nelitahtisessa piisaa niin perhanasti ja välillä liikaakin. Ajoltaan se poikkeaa eniten painonsa takia ja hypyreissä pitää olla tarkempaa. Pidemmän roiskauksen jälkeen moottorin pohja nimittäin pamahtaa maahan ja tuloksena on sellaisia kuution kuoppia.

Treenien jälkeen naurattikin niin perhanasti, kun rata oli Vennon ja meikäläisen pohjakosketuksien jäljiltä, kuin kranaattien ampumarata.

Eniten pitää varoa, ettei tule linkussa alas hypystä, sillä silloin on lähtö lähellä. Vento tulikin yhdestä pöytähypyristä alas kuin ammuttuna. Ilmassa siihen osui kova tuulenpuuska ja vauhti tyssäsi kuin seinään. Nilkkaan tuli kipeää ja harmittavasti treenit taukosivat. Sitä ennen Esa oli tosi kovassa vauhdissa ja tulee varmasti menemään kovaa tällä kaudella.

Itsekin pääsin testaamaan molemmissa jaloissani olevia MVP-polvitukia, kun toisena treenipäivänä vääripäin kaltevassa mutkassa tuli tehtyä hirmu voltit. Jalka vääntyi pyörän alle tosi pahasti ja ainakin jälkeinpäin tuntuu siltä, että ilman tukea olisi seurauksena ollut sairaalareissu.

Nyt tuli lipasta vaan kunnan mustelmat reiteen juuri siihen kohtaan missä tuki loppuu. Onneksi ranne ei vääntynyt, sillä ruuvattu veneluu ei tykkää uusista osumista.

Kausi on tarkoitus aloittaa lähes vakiolla -92 mallilla, mutta ehkä siihen tulee joitain kevennys osia. Martens on testannut crossipyörää ahkerasti, mutta siinä on vähän toisenlaiset lähtökohdat, koska kuutioita pitää olla vajaa 500. Endurossahan ei tuota rajaa ole, joten tehoa riittää. Noiden jo aikaisemmin mainitsemieni maakosketusten takia Martensin pyörän alarunkoa on muuteltu ja siinä on käytetty myös titaanosia.

Aivan uusi proto saattaa olla testikunnossa jo kuukauden sisällä ja kisakunnossakin kauden puolivälissä. Se on samankaltaisessa rungossa kuin nykyinen kaksipuolikas ja moottorin alakerta

aivan uusi. Sylinteri ja kansi ovat kuulemma riittävän hyvät nykyiselläänkin, mutta uudella alakerralla moottori saadaan kevyemmäksi ja lyhyemmäksi. Se on myös paljon pyöreämpi kuin vanha Ruotsin peruja oleva moottori. Siihen havitellaan edelleen myös ruiskua. Ketjut ja käynnistys ovat eri puolella kuin nykyisessä ja erikoisuutena on kokonaan öljyn sisällä uiva virtapää.

Kävin Espanjan reissun jälkeen näyttämässä leikattua rannetta lääkäriille ja se on luutunut vain puoliksi. Ruuvien ansiosta se on silti yhtä vahva, kuin "vakiokin", mutta jos se alkaa kipeytyä, niin edessä on pakko-lepo ja siihenhän ei pahemmin olisi varaa.

Helmikuun lopulla ajetaan eka Italian mestaruuskisa San Remossa ja maaliskuussa vielä pari lisää. Tehdas määräsi koko teamin Lalayn muistokisaan, missä ajetaan yksi yö ja päivä. Ironisesti Lalayn alunperin organisoiman kisan nimi on Deadline, mutta Pariisi-Kapin surullisten tapahtumien jälkeen se muutettiin miehen omaksi muistokilpailuksi. Ohjelmaa onkin niin perhanasti ja mulle tulee melkein yhtenäisen yhdeksän kisan putki ennen MM-sarjaa, joten päätin jättää Päitsin väliin. Ja kyllä sitä varten olisi pitänyt vähän ehtiä lumessakin treenata.

Tehdas yrittää vielä saada mua ajamaan jonkun Italian nelitahticrossinkin, joten aika ei varmasti tule pitkäksi. Jossain välissä pitäisi vielä Katrin ja vauvan kanssa asettua taloksi Varesen asuntoonkin, jonka remontti alkaa vihdoon viimein tulla valmiiksi. Italialaiseen tyyliin se on vasta puolisen vuotta myöhässä!

No meikäläisen ammattihan on ajaa, joten ei auta vaihtaa kun kerran töitä riittää.

Hyvää alkuvuotta kaikille!

CIAO!